بهشت و دوزخ با هم گفتگو کرده و هریک دلایل خود را ارائه داد؛ بهشت گفت: ضعیفان و فقیران وارد من می شوند؛ و دوزخ گفت: ستمگران و مستکبران وارد من می شوند. آنگاه الله متعال به دوزخ فرمود: تو عذاب من هستی که به وسیله ی تو از هر که بخواهم انتقام می گیرم؛ و به بهشت فرمود: تو رحمت من هستی که به وسیله ی تو به هرکس بخواهم رحم می کند.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «احْتَجَّتِ الجَنَّةُ وَالنَّارُ، فَقَالَتِ الجَنَّةُ: يَدْخُلُنِي الضُّعَفَاءُ وَالمَسَاكِينُ، وَقَالَتِ النَّارُ: يَدْخُلُنِي الجَبَّارُونَ وَالمُتَكَبِّرُونَ، فَقَالَ لِلنَّارِ: أَنْتِ عَذَابِي أَنْتَقِمُ بِكِ مِمَّنْ شِئْتُ، وَقَالَ لِلْجَنَّةِ: أَنْتِ رَحْمَتِي أَرْحَمُ بِكِ مَنْ شِئْتُ»: «بهشت و دوزخ با هم گفتگو کرده و هریک دلایل خود را ارائه داد؛ بهشت گفت: ضعیفان و فقیران وارد من می شوند؛ و دوزخ گفت: ستمگران و مستکبران وارد من می شوند. آنگاه الله متعال به دوزخ فرمود: تو عذاب من هستی که به وسیله ی تو از هر که بخواهم انتقام می گیرم؛ و به بهشت فرمود: تو رحمت من هستی که به وسیله ی تو به هرکس بخواهم رحم می کند».

[صحیح است] [معنای آن متفق علیه است]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد که بهشت و دوزخ با هم به گفتگو پرداختند و هریک نزد پروردگارشان دلایل برتری خود را بیان داشت؛ و هریک از آنها ادعا می کرد برتر از دیگری است؛ این مساله از امور غیبی می باشد که بر ما واجب است به آن ایمان داشته باشیم هرچند از نگاه عقلی بعید به نظر برسد. بهشت خود را برتر از دوزخ می داند و می گوید: مردم ضعیف و فقیر در آن هستند؛ کسانی که غالبا در برابر حق نرمی نشان داده و آن را پذیرفتند و از آن پیروی کردند؛ و دوزخ دلیل برتری خود را چنین بیان می کند که ستمگران و متکبران در آن جای دارند؛ کسانی که خشونت و شدت و خودبرتربینی از صفات آنان بود و مردم را تحقیر می کردند و حق را نمی پذیرفتند و انکارش می کردند. چنین کسانی با چنین صفاتی، اهل دوزخ هستند چون اغلب حق را نمی پذیرند و از آن پیروی نمی کنند. در نهایت الله متعال بین آنها قضاوت می کند و به دوزخ می فرماید: تو عذاب من هستی که با تو هرکه را بخواهم عذاب می کنم و از او انتقام می گیرم. و به بهشت می فرماید: تو رحمت من هستی که با تو به هرکس بخواهم رحم می کنم. یعنی بهشت سرایی ناشی از رحمت الهی است و رحمت او نیست که یکی از صفاتش می باشد. چون رحمتی که صفت الله متعال است، وصفی قائم به اوست، اما رحمت مورد نظر در اینجا، مخلوق است. «تو رحمت من هستی» یعنی با رحمت خود تو را خلق نمودم و با تو به هرکس بخواهم رحم می کنم. بنابراین بهشتیان اهل و شایستگان رحمت الهی و دوزخیان اهل و شایستگان عذاب الهی می باشند.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6334